

har penge, skal være med til at betale lidt mere for en bedre velfærd.

Det bedste ville jo være, hvis man sendte noget mere ud i bloktilskud, og hvis man sørgede for en ordentlig økonomi til kommunerne, så det ikke var nødvendigt konstant at lave nedskæringer og takstforhøjelser. Men man har udformet sine lofter på en sådan måde, at når det virkelig rammer, især med den tunge ende nedad, siger man, at det område ikke er omfattet af skatteløftet. Hverken takststigninger på busser eller på aftenskoleundervisning og andre former for fritidsundervisning eller som her stigning på madprisen er omfattet af skatteløftet. Derfor er der mange kommuner, der har valgt, at det er de takster, de lader stige.

Samtidig har vi så oplevet stærkt stigende fødevarepriser i det seneste år, og derfor er der selvfølgelig rigtig mange, der er blevet ramt af de her urimeligt stigende madpriser. Derfor kan vi også godt støtte den her nødløsning, men vi håber meget, at vi snart får et andet flertal herinde, at vi får sikret en ordentlig økonomi i kommunerne og et ordentligt kommunalt selvstyre, og at vi så kan ophæve den her slags regler igen, så det bliver helt naturligt, at man i kommunerne selvfølgelig ikke lader madpriserne stige så voldsomt.

Kl. 16:32

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:32

(Ordfører for forslagsstillerne)

René Skau Björnsson (S):

Ja tak, og tak for debatten. Jeg vil lægge ud med at slå en ting fast: Det er hårdt at være fattig pensionist i dag. Det er hårdere, end det var for 4 år siden, og det er langt hårdere, end før regeringen kom til.

Mange pensionister, der får leveret mad fra de kommunale madordninger, har i de senere år oplevet meget store prisstigninger. Gennemsnitlig er priserne faktisk steget med 38 pct. fra 2000 til 2008. Det er over dobbelt så meget som de almindelige prisstigninger. Ældrerådet har meddelt, at masser af ældre ikke har råd til de kommunale madordninger.

Det, vi ser nu, er jo konsekvenserne af, at kommunerne har fået sat økonomiske tommelskruer på. Regeringen og Dansk Folkeparti har lagt kommunerne i et jerngreb, og kommunerne skruer på en af de knapper, de har fået lov til at beholde, nemlig prisen på mad til vores ældre.

Det er derfor, at priserne for fuld forplejning på plejehjem og for madordninger mange steder er skruet så højt op, at ældre faktisk fravælger mad nogle gange om ugen. Der er mange ældre, som også på den konto bliver syge, svage og underernærede. Det bliver de selvfølgelig også, fordi kosten er for dårlig, og mange ældre bliver indlagt på hospitalerne uden anden grund, end at de ikke har fået god og lækker mad.

Meget ældremad er virkelig kedelig. De af os, der har set det, har set eksempler på smattede grønsager, kedelige kartofler, grå sovs og kedeligt kød. Ældre sidder med det i ensomhed; hjemmehjælperne har ikke tid til at sidde og tage en snak over maden, for det har de ikke sekunder til, og den ældre sidder alene i stilhed og ser det tarvelige måltid mad blive koldt. Det er hårdt at være en fattig pensionist.

Det er desværre sådan, at maden til pensionisterne er et spareobjekt. Det er et valg, regeringen og Dansk Folkeparti har truffet, og det holder ikke. Vi bliver nødt til at gøre noget ved det. Det er rystende, at så mange fattige ældre oplever, at deres velfærd bliver dårligere og dårligere. Det er et kæmpe problem, og det er et problem, som åbenbart ikke bliver løst ordentligt i flere kommuner. Det er ikke kommunernes fejl; det er, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har sat dem i en ufattelig kedelig situation, i ufattelig stramme økonomiske tøjler.

Vi har tidligere håbet på, at kommunerne kunne løse det her af sig selv. Vi mener faktisk, at man skal lade kommunerne løse deres opgaver alene, men tiden har desværre vist, at det i det her tilfælde ikke har kunnet lade sig gøre. Det er gået endnu hurtigere i den forkerte retning de senere år, og derfor er vi nødt til at gøre noget. Flere kommuner har på grund af frygten for økonomiske straffeaktioner fra finansministeren slet ikke kunnet administrere opgaven.

Priserne er blevet skruet op for de ældre. Vi ser, at prisstigningen for madordningerne som sagt er fordoblet i forhold til det generelle prisniveau. Vi var mange, der var – jeg var i hvert fald – ved at få kaffen galt i halsen her for nogle måneder siden, da vi en morgen fik at vide, at det nu koster 4.821 kr. pr. måned pr. beboer at få mad på et plejehjem i Egedal Kommune. Det burde være løgn, at det koster så meget at bespise ældre mennesker. Så de fattige ældre falder altså igennem prioriteringen.

Alt andet lige sidder mange folkepensionister altså ualmindelig hårdt i det efterhånden. De får flere økonomiske tæsk end os andre, både når